

Phẩm 8: PHÁ TƯỚNG PHÀM PHU

Bấy giờ Thiên tử Thiện Trụ Ý lại bạch Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi:

–Bạch Đại sĩ! Nay Đại sĩ có hứa cho tôi tu phạm hạnh chăng?

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi nói:

–Phải, này Thiên tử! Nếu nay Thiên tử có thể chẳng nghĩ tác cầu, chẳng nghĩ tiến thú, thì tôi sẽ hứa cho Thiên tử tu phạm hạnh.

–Bạch Đại sĩ! Đại sĩ nói như vậy là có nghĩa gì?

–Này Thiên tử! Nếu hữu vi tạo tác có thể gọi phạm hạnh, nếu vô vi tạo tác thì có gì gọi là phạm hạnh? Lại nếu có thấy được có thể gọi là phạm hạnh, nếu không thấy được thì có gì gọi là phạm hạnh?

–Bạch Đại sĩ! Nay lẽ nào Đại sĩ không phạm hạnh ư?

–Này Thiên tử! Đúng như vậy! Tôi không phạm hạnh. Vì sao? Vì xét về phạm hạnh thì chẳng phải phạm hạnh, vì chẳng phải phạm hạnh nên tôi gọi phạm hạnh.

Thiên tử Thiện Trụ Ý khen:

–Lành thay, lành thay! Bạch Đại sĩ! Đại sĩ có đầy đủ ưa nói biện tài hay tuyên nói vô ngại như vậy.

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi nói:

–Này Thiên tử! Nếu tôi có đủ vô ngại biện thì thành chướng ngại. Vì sao? Vì phàm phu đắm trước ngã và ngã sở đều do phân biệt, vì tất cả phân biệt không gì chẳng phải là chướng ngại vậy.

Này Thiên tử! Nay nếu Thiên tử có thể giết chết tất cả chúng sinh mà chẳng cầm dao, chẳng cầm gậy, chẳng nắm tảng, chẳng nắm khối để hành sự thì tôi sẽ đồng cùng với ông tu phạm hạnh.

–Bạch Đại sĩ! Lại do nghĩa gì mà Đại sĩ nói như vậy?

–Này Thiên tử! Nói là chúng sinh ấy, ý Thiên tử thế nào?

–Bạch Đại sĩ! Theo tôi thì chúng sinh ấy và cho đến tất cả chỉ có danh tự vì đều là tướng chấp thôi.

–Này Thiên tử! Vì thế nên tôi nói nay Thiên tử phải cần giết hại ngã tướng, giết hại nhân tướng, giết chúng sinh tướng, giết thọ mạng tướng, cho đến diệt trừ tướng danh tự... phải giết hại như vậy.

–Bạch Đại sĩ! Nên dùng dụng cụ gì để giết hại?

–Này Thiên tử! Tôi thường dùng dao bén trí tuệ ấy để hành sát. Lúc hành sát nên cầm dao trí tuệ như vậy, nên giết như vậy, nhưng cũng không có ý tưởng cầm nắm và giết hại. Do nghĩa này nên Thiên tử phải khéo biết giết hại ngã tướng và chúng sinh tướng, đây gọi là chân thật sát hại tất cả chúng sinh. Được như vậy tôi sẽ hứa cho Thiên tử phạm hạnh.

–Này Thiên tử! Nay tôi lại bảo rằng: Nếu Thiên tử tu hành mười ác nghiệp đạo, Thiên tử lại hay thành tựu pháp đen trước cầu uế, bỏ mười thiện nghiệp, phá hoại ly tán pháp trong trắng thanh bạch thì tôi sẽ cùng Thiên tử tu phạm hạnh.

–Bạch Đại sĩ! Do nghĩa gì mà Đại sĩ nói như vậy?

–Này Thiên tử! Tất cả những nhiễm trước thanh bạch đều bình đẳng. Với bình đẳng ấy tôi được đồng với phạm hạnh của Thiên tử.

–Này Thiên tử! Ý Thiên tử thế nào? Thiên tử lấy pháp gì làm nhiễm trước bình đẳng?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Bạch Đại sĩ! Do chẳng tham, chẳng làm, chẳng thoái thất, chuyển đọa, đây gọi là nhiệm trước bình đẳng.

–Này Thiên tử! Lại do pháp gì mà thanh bạch bình đẳng?

–Bạch Đại sĩ! Do như pháp tánh và cùng thật tế ba môn giải thoát, đây là thanh bạch bình đẳng.

–Này Thiên tử! Như tôi khiến Thiên tử ở trong chân pháp giới đầy đủ tu hành xoay vòng qua lại, sự ấy có được chăng?

–Bạch Đại sĩ! Chẳng được.

–Vì lẽ ấy nên, này Thiên tử! Tôi nói nhiệm trước thanh bạch tất cả bình đẳng rồi sau mới có thể cùng tu phạm hạnh.

–Này Thiên tử! Nay nếu Thiên tử có thể tay nắm người đáng chết rồi cầm dao bén chém đầu người ấy, tôi sẽ hứa cho Thiên tử phạm hạnh như vậy.

–Bạch Đại sĩ! Do nghĩa gì mà Đại sĩ lại nói như vậy?

–Này Thiên tử! Kẻ đáng chết là ai? Cái gì là cái đầu? Ai có thể thực hành việc sát hại?

–Này Thiên tử! Cần phải giết tham dục, sân khuể, ngu si, cho đến cần phải giết những ngã mạn, tật đố, khi dối, siểm khúc, chấp trước thủ tướng và thọ, tưởng..., đây là những kẻ đáng giết.

–Này Thiên tử! Nếu người nhất tâm chuyên tinh tự thủ, lúc tâm tham dục phát khởi liền phải hay biết phương tiện trừ tan nó khiến trở lại tịch tĩnh.

Trừ tan nó thế nào? Nên suy nghĩ như vậy: “Đây là không là bất tịnh, tìm chỗ sinh chỗ diệt của tâm dục ấy, từ đâu đến, đi đến đâu, trong đây ai nhiễm, ai thọ nhiễm, gì là pháp nhiễm.”

Quan sát như vậy chẳng thấy chủ thể bị nhiễm, chẳng thấy đối tượng để nhiễm, chẳng thấy sự nhiễm. Vì chẳng thấy nên không có nắm giữ. Vì không nắm giữ nên không có xả bỏ. Vì không xả bỏ nên không có thọ. Chẳng xả chẳng thọ thì gọi là lìa dục tịch diệt Niết-bàn. Cho đến tất cả tâm thọ cũng đều quan sát như vậy.

Này Thiên tử! Phải biết pháp giết hại như vậy, liền giết liền sinh, nên được nói là lúc hành sát ấy trước hết chặt đầu nó. Đây là chân thật sát vậy. Vì ý nghĩa này nên tôi như vậy.

Lại nữa, này Thiên tử! Nay nếu Thiên tử có thể chống trái chư Phật hủy báng pháp và Tăng, tôi sẽ đồng phạm hạnh với Thiên tử.

–Bạch Đại sĩ! Nay sao Đại sĩ lại nói như vậy?

–Này Thiên tử! Ý Thiên tử thế nào, lấy gì làm Phật?

–Bạch Đại sĩ! Như như pháp giới, tôi nói là Phật.

–Này Thiên tử! Ý Thiên tử thế nào, như như pháp giới có thể nhiễm trước chăng?

–Bạch Đại sĩ! Không được.

–Này Thiên tử! Vì nghĩa ấy mà tôi nói nếu Thiên tử có thể chống trái chư Phật thì tôi sẽ đồng phạm hạnh với Thiên tử.

Này Thiên tử! Ý Thiên tử thế nào, lấy gì làm pháp?

–Bạch Đại sĩ! Lìa dục tịch tĩnh tôi gọi là pháp.

–Này Thiên tử! Ý Thiên tử thế nào, pháp tịch tĩnh ấy có thể nhiễm trước được chăng?

–Bạch Đại sĩ! Không được.

–Này Thiên tử! Vì nghĩa ấy mà tôi nói nếu nay Thiên tử có thể hủy báng chánh

pháp thì tôi sẽ đồng phạm hạnh như vậy.

Này Thiên tử! Ý Thiên tử thế nào, lấy gì làm Tăng?

–Bạch Đại sĩ! Pháp vô vi ấy gọi là Thánh tăng, như Đức Thế Tôn dạy rằng tất cả Thánh nhân do vô vi mà được tên, nên pháp vô vi gọi là Thanh văn Tăng.

–Này Thiên tử! Ý Thiên tử thế nào? Pháp vô vi ấy có thể chấp trước được chăng?

–Bạch Đại sĩ! Không được.

–Này Thiên tử! Vì nghĩa ấy nên tôi nói nếu nay Thiên tử có thể phá hoại Thánh tăng thì tôi sẽ đồng phạm hạnh như vậy.

Này Thiên tử! Nếu người thấy Phật là họ trước Phật, thấy Pháp là chấp trước Pháp, thấy Tăng là chấp trước Tăng. Vì sao? Vì Phật, Pháp, Tăng chẳng thể nắm bắt. Nếu người chẳng thấy Phật, chẳng nghe Pháp, chẳng biết Tăng, thì người ấy chẳng trái Phật, chẳng hủy báng Pháp, chẳng phá Tăng vậy. Vì sao? Vì người ấy chẳng có được Phật, Pháp, Tăng.

Này Thiên tử! Nếu người ái Phật, ái Pháp, ái Tăng, người ấy là nhiễm trước Phật, Pháp, Tăng. Phải biết nếu người chẳng nhiễm trước Phật, Pháp, Tăng, thì gọi là ly dục tịch diệt. Do nghĩa này mà tôi nói nếu nay Thiên tử chẳng nhiễm trước Phật, Pháp, Tăng thì tôi sẽ đồng phạm hạnh như vậy.

Thiên tử Thiện Trụ Ý nói với Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi:

–Hy hữu, hy hữu! Đại sĩ hay tuyên nói nghĩa lý sâu xa như vậy. Đối với Đại sĩ tôi lấy gì để báo ân.

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi nói:

–Này Thiên tử! Chớ báo ân.

Thiên tử Trụ Thiện Ý nói:

–Bạch Đại sĩ! Làm sao không báo ân được?

Văn-thù đáp:

–Này Thiên tử! Chẳng cần báo ân. Vì sao? Vì có thể chẳng báo ân như vậy tức là chân báo ân.

–Bạch Đại sĩ! Nay Đại sĩ liệu có thể không báo ân chăng?

–Đúng như vậy, này Thiên tử! Tôi chẳng báo ân cũng chẳng phải là chẳng báo ân.

–Bạch Đại sĩ! Do nghĩa gì mà ngài nói như vậy?

–Này Thiên tử! Kẻ phạm phu tạo nhiều sự, khởi nhiều kiến chấp làm nhiều hạnh. Bởi họ làm những kiến những hạnh như vậy nên họ nghĩ rằng tôi sẽ báo ân. Đây chẳng phải là người chánh hạnh. Người có chánh hạnh thì chẳng có chút gì để làm, hoặc làm hay chẳng làm, người này trọn chẳng hề nói tôi nhớ báo ân.

Lại nữa, này Thiên tử! Người chẳng báo ân như Đức Phật Thế Tôn tuyên nói bình đẳng. Nghĩa là tất cả pháp không có sở tác không có chỗ làm đều nhập vào bình đẳng không có thoái chuyển, cũng không siêu việt, chẳng phải tự chẳng phải tha, không có tác bất tác. Vì thế nên tôi không báo ân.

–Bạch Đại sĩ! Trụ chỗ nào mà nói như vậy? Trụ nhãn mà nói hay trụ pháp mà nói?

–Này Thiên tử! Chỗ tôi trụ chẳng phải nhãn chẳng phải pháp.

–Bạch Đại sĩ! Thật trụ chỗ nào mà nói như vậy?

–Này Thiên tử! Tôi không chỗ trụ, như thân hóa nhân, tôi trụ như vậy.

–Bạch Đại sĩ! Hóa nhân ấy lại nương nơi đâu để trụ?

–Này Thiên tử! Như như như trụ, hóa nhân trụ như vậy. Này Thiên tử! Nếu là như vậy sao Thiên tử lại hỏi an trụ tại chỗ nào, là tại nhãn hay tại pháp? Này Thiên tử! Vì

thế nên tôi nói hẳn chỉ có danh tự. Danh tự không có chỗ trụ. Pháp cũng như vậy, không có chỗ trụ không có động chuyển cũng không có phân biệt. Thiên tử nên biết! Tất cả các pháp đều không có chỗ trụ, mà nói chỗ trụ ấy là Đức Phật vì các chúng sinh mà nói. Vì sao? Như Đức Phật nói: “Như Lai trụ trong pháp như như ấy, tất cả chúng sinh cũng như vậy trụ trong như như ban đầu chẳng hề di động. Như chúng sinh như tức là Như Lai như, Như Lai như tức là chúng sinh như, chúng sinh và Như Lai không hai không khác.”

–Bạch Đại sĩ! Nói rằng: “Sa-môn na” Sa-môn na ấy có nghĩa gì?

–Này Thiên tử! Nếu chẳng phải Sa-môn chẳng phải Bà-la-môn thì gọi là chân Sa-môn. Vì sao? Vì họ chẳng trước Dục giới, Sắc giới và Vô sắc giới nên gọi chân Sa-môn.

Lại nữa, này Thiên tử! Nếu mất chẳng lậu; tai, mũi, lưỡi, thân và ý chẳng lậu, tôi gọi là chân Sa-môn.

Này Thiên tử! Nếu chẳng nương nơi thuyết, chẳng nương nơi chứng, chẳng nương nơi xứ sở, tôi lại gọi là chân Sa-môn.

Này Thiên tử! Nếu không chỗ đi, không chỗ đến, không tổn, không hại, tôi lại nói là chân Sa-môn.

Này Thiên tử! Vì thế nên câu nói trên kia chẳng phải Sa-môn, chẳng phải Bà-la-môn tôi mới nói là chân Sa-môn.

Thiên tử Thiện Trụ Ý khen Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi:

–Lành thay, lành thay! Thật chưa từng có! Chí Bồ-tát như Kim cang, lời Bồ-tát tuyên nói không có chương cú cũng không có xứ sở, tâm đều liễu đạt không có sót thừa.

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi nói:

–Này Thiên tử! Tâm tôi chẳng cang. Vì sao? Vì tôi tự phóng ý lòng an nhu hẳn nên chẳng cang.

–Bạch Đại sĩ! Nghĩa ấy thế nào?

–Này Thiên tử! Tôi thả lỏng tâm nhập địa xứ Thanh văn, cảnh Duyên giác nên gọi là phóng ý. Tôi lại thả lỏng tâm vào trong các trần lao sinh tử mà cũng chẳng hề chán ghét họa hại phiền não tham, sân, si nên gọi là phóng ý.

Thiên tử Thiện Trụ Ý lại khen Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi:

–Lành thay, lành thay! Hy hữu Đại sĩ! Do trong quá khứ đã từng cúng dường chư Phật trồng các cội đức lành nên Đại sĩ có thể tuyên nói vi diệu ấy.

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi nói:

–Này Thiên tử! Tôi không cúng Phật, không trồng cội lành. Vì sao? Vì tôi không hề thấy thuở xưa đã qua, cũng chẳng biết vị lai sẽ làm. Dù có làm cũng không có làm. Đối với các Phật pháp, tôi chưa hề kiến lập thì sao lại hay trồng các cội công đức lành.